

עת"א 26076/08/20 - ארץ שמייל נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 20-08-26076 שמייל(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 8

לפני כבוד השופט גיא שני
העוטר ארץ שמייל (אסיר)
נגד שירות בתי הסוהר
המשיב **פסק דין**

ענינה של העתירה בנושא ביקורי ילדיו של העוטר בבית הסוהר. לא אරיך בדברים שכן המחלוקת - כתת -
משמעותית, וכך גם הפתרון.

העוטר נושא בעונש מאסר עולם, הוא גrown ואב לשני ילדים רכים בשנים. בעתירה קודמת שהתנהלה בשנת 2019 (עת"א 19-01-72691) קבע בית המשפט - לאחר בירור עמוק ועל יסוד חוות דעת שהוגשו בדבר מצבה של המשפחה וצריכיהם של הילדים - כי ילדיו של העוטר יהיו רשאים לבקרו פעמיים בחודש (ביקורים פתוחים), וכי כל ביקור ימשך שעה. ההחלטה ברורה, מדברת بعد עצמה ומשמעותה את קול זעקתם של הילדים.

זמן קצר לאחר ההחלטה בעתירה הקודמת באה הקורונה, הביקורים חדלו אצל כלל האסירים, ואצל העוטר גם-כך. חודשים חלפו - העוטר השלים עם המצב - אולם כתם המשיב לאפשר ביקורים "סגורים" בבתי הסוהר, והעתירה שלפני נסבה על מתכונת הביקורים של ילדיו של העוטר. בדיעו שהתקיים לפני ביום 17.11.2020 התברר כי המחלוקת צרה; טעם הדבר הוא שהעוטר הודיע כי אינו מבקש לחלק עת מתכונת הביקורים **הטగורים** (בההתאם למידיות המשיב בימים טרופים אלה של משבר הקורונה); ואילו המשיב הודיע כי על-פי המדיניות העדכנית של המשיב ניתן לקיים **שני** ביקורים בחודש.

נותרו שתי נקודות: **האחת**, מטר הביקור - העוטר מבקש לישם את המתווה שהוגדר בעתירה הקודמת, קרי שעה כל ביקור, ואילו המשיב עומד על חצי שעה בלבד; **השנייה**, הרכב המבקרים - העוטר מבקש כי יתאפשר לקטינים להיכנס עם מלאו (אם או הסbeta), ואילו המשיב עומד על שני מבקרים בסך-הכל, כך שם מגעים שני הילדים עליהם להיכנס עם גורם מטעם שב"ס.

לديי, יש לאמץ את עמדתו של העוטר. אין צורך לשוב ולהציג על מצוקתם של הקטינים כפי שעלה מה החומר שהונח לפני בית המשפט בהליך הקודם. אני סבור כי בנסיבות המוחדות של המקירה, מבחן הסבירות מחייב את

עמוד 1

המשיב לקיים עד כמה שניתן את מתכונת הביקורים שאושרה לעוטר בעת"א 19-01-72691. ואם ביקורים פתוחים אינם אפשריים בעת הזו - ולכך כאמור גם העוטר מסכים - הרי שלא מצאתי טעם מספק לגרוע עוד מן המתויה שנקבע על-ידי בית המשפט (לנוכח מצבם הנפשי של הקטינים). טענותיו של המשיב בדבר שוויון בין האסירים ובדבר מניעת התקהלוויות טובות הן באופן כללי, אך אין מהוות הצדוק מניח את הדעת להחלטתו במקרה דנן, שהרי - כבר שניינו - מדובר בקיום בקירוב של מתכונת ביקורים שעלה כבר הורה בבית המשפט, על מנת ליתן מענה לניסיבות מיוחדות של **המקרה הפרטני**. לשון אחרת: עמדתו של המשיב כי העוטר זכאי לביקורים כמו כל אסיר אחר, אינה נותנת משקל הולם - או בכלל - להחלטת בית המשפט בעתרה הקודמת, ולנתונים האינדיבידואליים אשר עמדוabisודהאותה החלטה.

סוף דבר: אני מורה כי ניתן ביקורו שני ביקורים בחודש, לפחות שעה כל אחד, וכי כאשר מגיעים לביקור שני ילווינו של העוטר (בהתודה מראש), תאפשרו כניסה עם מלאוה בגין (אםם של הקטינים או אמו של העוטר, בכפוף כמובן להיעדר מניעה פרטנית).

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"א, 13 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.